

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Richardi Arsdekin Soc. Iesu S. Theol. Professoris
Theologia Tripartita Sive Resolutiones Polemicæ,
Speculativæ, Practicæ, Controversiarum, & Quæstionum,
etiam recentissimarum, quæ in Schola, & ...**

Missionarijs, & alijs animarum Curatoribus, & Theol. studiosis solerter
accommodatæ ...

Complectens copiosè Resolutiones Theologicas, etiam modernas, ad
proxim accommodatas

Archdekin, Richard

Antverpiæ, 1682

§. 1. Obseruanda Confessario on principio, & decursu Confessionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40873

PRAXIS VARIA

Ad brevem facilemque Directionem Confessarij, & Dispositionem Pœnitentis.

§. 1. Observanda Confessario in principio, & decursu Confessionis.

Primò, Impertit pœnitenti hanc benedictionem : *Dominus sit in corde tuo, & in labijs tuis, ut dignè, & contritè confitearis peccata tua in nomine Patris & Filij & Spiritus Sancti, Amen.* Postea, si Pœnitens hæreat, animet illum benignè, ut incipiat fidenter soli Deo, & suo Patri spirituali proferre omnia peccata quæ memoriæ occurrunt; & incipientem, sine causa non facile interrumpat.

Si advertat Pœnitentem non satis posse se explicare, interroget illum cautè ex præceptis decalogi, vel de aliquibus peccatis quæ ipsius personam maximè concernunt. Quando etiam pœnitens non satis exprimit circumstantias mutant species v. g. quod persona quam carnaliter cognovit fuerit conjugata: vel quando non exponit numerum graviorum peccatorum, tenetur Confessarius de his pœnitentem interrogare. Quod si ob diuturnitatem temporis, & lapsium frequentiam nequeat pœnitens certum peccatorum numerum determinare, ut saepe contingit in delectatione morosa, pravis desiderijs, consuetudine jurandi, interrogari poterit. à quanto

594 Pars 3 17.6. Resolutiones practica ad 6.
quanto tempore est confessus, & ab illo tempore quoties singulis septimanis, aut singulis diebus solitus fuerit labi in illud peccatum, & ex his quantum fert memoria expositis, poterit Confessarius conjecturam sufficientem facere de frequentia & numero lapsuum à postrema confessione.

2. Dum penitens narrat superflua, aut suas querelas, aut negotia domestica, aut res alienas ad propria peccata non pertinentes, Confessarius peritè sermonem divertat, v. g. dicendo, satis intellexi, quid meministi circa peccatum detractionis, verba contumeliosa, aut aliud peccatum pro qualitate personæ.

3. Si interrogandus sit in materia luxuria, utendum verbis honestis ac pudicis, paulatim à cogitationibus ad verba, à verbis ad actus progrediendo, ne Penitentes ex Confessario ea peccata discant, quæ antea ignorarunt.

4. Quando aliquid occurrit grave & reprehensione dignum, confitentem non statim arguat, nec signum præbeat admirationis, antequam confessio absoluat, ne Penitens turbatus, aut territus reliqua peccata fileat.

5. Si Penitens absque necessitate attingat graviora aliorum peccata, disertè illum moneat, ut ista fileat, & sua tantum peccata exponat.

6. Si quis confitendo ostendat se habere notitiam alicujus peccati, ex quo imminet grave damnum alicui communitati, caveat confitentem absolvere, nisi statuat congruo modo effundere, ut res ea reveletur superioribus, quibus incumbit communitatis periculo prospicere: quærendus tamen est modus quo sic fiat, ut non cedat in perniciem penitentis.

7. Quando narratur peccatum quod constat esse

esse reservatum, à quo Confessarius per se nequit absolvere, monendus est pœnitens ut ibi sistat, donec vel pœnitens, vel potius ipse Confessarius ad superiorem pro facultate recurrat, acito tamen pœnitentis nomine, nisi malit alteri habenti potestatem iterum confiteri.

8. Quando, ob stupiditatem pœnitentis, non potest ab eo extorquere idoneam materiam absolutionis per interrogationes ordinarias de mendacio, detractioe, ira inordinata, distractione voluntaria, verbis otiosis &c. Interrogari ulterius potest, an saltem voluerit aliquid horum committere, et si peccatum externum non posuerit. An egerit aliquid contra remorsum conscientie, putando, aut dubitando, aliquid esse peccatum, quod verè non fuit. An saltem sine causa exposuerit se periculo committendi certum aliquod peccatum. Vel, an fuerit causa cur alij rem prohibitam fecerint, aut aliquid omiserint ad quod tenebantur, quod facile in parentibus locum habet, non monendo sui officij filios, famulos, aut alios suæ curæ commissos. Quod si de nullo etiam horum se accusent, jubendi sunt ut aliquod saltem peccatum exponant quod meminunt aliquando in totius vitæ decursu à se commissum: ac demum monendi, ut quantum fieri potest in futurum melius instructi ad confessionem accedant.

§. 2. Observanda à Confessario post Confessionem.

1. **P**ostquam pœnitentis confessionem integram patienter audivit, injungat salutarem pœnitentiam ante absolutionem, quamvis etiam ob aliquam causam, aut oblivionem, post absolutionem injungi possit. Forma autem integra